

3. 11. 2017

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Český překlad Nařízení o zneužívání trhu aneb proč je potřeba, aby moderní advokát znal cizích jazyků

Dne 3. 7. 2016 vešlo v účinnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (dále jen „Nařízení o zneužívání trhu“). To zásadním způsobem oproti jeho předchůdci rozšířilo věcnou působnost, přesněji definovalo, jakým způsobem lze trhy zneužít či konkretizovalo povinnosti především emitentů finančních nástrojů.

Cílem tohoto textu ovšem není popis obsahu Nařízení o zneužívání trhu, ale chci poukázat na několik nepřesností jež při překladu tohoto nařízení vznikly a které mohou být pro budoucí použití předpisu zásadní.

Cílem článku však také není kompletní soupis nepřesných překladů, ten by vydal spolu s analýzou souvztažné judikatury na více stran. Poukážu na dva, dle mého názoru, nejzásadnější nepřesnosti překladu, které mohou budoucím interpretům způsobit komplikace ať již při výkladu či samotné aplikaci, a tím zodpovím, proč je právě v dnešní době potřeba, aby advokát ovládal alespoň jeden cizí jazyk. Tuto premisu budu logicky demonstrovat na unijním předpisu, který lze nalézt ve více překladech, a tak ho lze využít ke komparaci rozdílů ve vybraných překladech[1].

Nařízení o zneužívání trhu upravuje nově přímo v normativní části správní opatření a sankce ukládané za porušení některého z jeho ustanovení. V článku 34 je uložena povinnost správním či jiným orgánům zveřejnit na svých internetových stránkách rozhodnutí o uložení správní sankce či jiného správního opatření za porušení tohoto nařízení. Interpretační úskalí lze ovšem nalézt v odstavci druhém zmíněného článku. Ten zní:

„je-li rozhodnutí předmětem odvolání k vnitrostátnímu soudnímu, správnímu či jinému orgánu, příslušné orgány rovněž tuto informaci okamžitě zveřejní na svých internetových stránkách, stejně jako veškeré následné informace týkající se výsledku takového odvolání. Každé rozhodnutí, kterým se ruší rozhodnutí, proti němuž lze podat odvolání, se rovněž uveřejňuje.“

Meritem tohoto ustanovení je zveřejňování informací o odvolání proti rozhodnutí, kterým bylo uloženo správní opatření či sankce za porušení Nařízení o zneužívání trhu. Dané ustanovení dle mého názoru slouží ve prospěch osoby, které byla uložena rozhodnutím sankce či správní opatření, a tato se rozhodne proti němu bránit. Již samotné zveřejnění rozhodnutí totiž může mít difamující

účinky, a tak způsobit negativní dopad na hospodářskou činnost této osoby. Zveřejněním odvolání může tudíž osoba dát ať již současným, tak potenciálním klientům a veřejnosti na vědomí, že s uloženou sankcí nesouhlasí.

Otázku, kterou je potřeba si klást, je jakým způsobem se lze v České republice odvolat proti takovému rozhodnutí. Příslušným orgánem v rámci správního řízení (v souladu s článkem 22 Nařízení o zneužívání trhu) je totiž Česká národní banka, proti jejímuž rozhodnutí je řádným opravným prostředkem nikoliv odvolání dle ustanovení § 81 a dále zák. č. [500/2004](#) Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), ale jakožto ústřednímu správnímu orgánu lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu. Na soudní úrovni se poté jedná o krajské soudy, ke kterým se podává správní žaloba.

Stricto sensu tedy by mohlo být takové ustanovení Nařízení o zneužívání trhu u nás neúčinné, neboť odvolání nelze uplatit jako opravný prostředek proti rozhodnutí České národní banky ať již na úrovni správní, tak soudní. Zde by bylo možné analogicky dovodit, že v rámci opravných prostředků vystupuje ve správním řízení odvolání jako řádný opravný prostředek, a tudíž jím může analogicky také rozklad. Jinou skutečnost ovšem nabízí pohled na jiné jazykové mutace Nařízení o zneužívání trhu.

V anglickém jazyce zní předmětný text *„Where the decision is subject to an appeal before a national judicial, administrative or other authority, competent authorities shall also publish immediately on their website such information and any subsequent information on the outcome of such appeal. Moreover, any decision annulling a decision subject to appeal shall also be published.“* Zde je tedy podstatou význam slova appeal. Ten lze přeložit nejen jako odvolání, ale také jako opravný prostředek.[2]

Jiný pohled ovšem skýtá německý text. Jeho znění je následující *„Werden gegen Entscheidung bei den nationalen Justiz-, Verwaltungs- oder sonstigen Behörden Rechtsbehelfe eingelegt, so machen die zuständigen Behörden auch diesen Sachverhalt und alle weiteren Informationen über das Ergebnis der Rechtsbehelfsverfahrens unverzüglich auf ihrer Website bekannt. Ferner wird jede Entscheidung, mit der eine mit Rechtsbehelfen angegriffene Entscheidung aufgehoben wird, ebenfalls bekanntgemacht.“* Zásadním slovem je v tomto případě podstatné jméno der Rechtsbehelf. Rechtsbehelf lze volně přeložit jako opravný prostředek v nejširším slova smyslu. Obsahuje tedy nejen řádné opravné prostředky (Rechtsmittel), ale také dovolání (Revision), či například stížnost (Beschwerde) nebo opravu skutkové podstaty (Berichtigung des Tatbestandes[3]).

K povaze textu tedy nabízí německý překlad daleko více možností, jak může potenciální „brojitel“[4] docílit informování veřejnosti o nesouhlasu s rozhodnutím. Německý překlad se tedy jeví zcela logický, když přiznává dané osobě více možností, jak informovat veřejnost o krocích směřujících proti danému rozhodnutí.

V článku 17 Nařízení o zneužívání trhu je meritem úpravy zveřejňování vnitřních informací. Zde jsou upraveny především povinnosti emitenta, týkající se informování veřejnosti o vnitřních informacích[5]. Tak například emitent by měl zveřejnit výše zmíněné informace způsobem umožňujícím „rychlý přístup a úplné, správné a včasné posouzení informací ze strany veřejnosti.“[6]

V odstavci 8 článku 17 nalezneme povinnost emitentů *„v případě, že emitent nebo účastník trhu s povolenkami na emise, nebo osoba jednající jeho jménem či na jeho účet sdělí vnitřní informaci třetí osobě při běžném výkonu zaměstnání, povolání či plnění povinností, jak je uvedeno v čl. 10 odst. 1, musí tuto informaci kompletně a účinně zveřejnit buď současně v případě úmyslného uveřejnění, nebo neprodleně v případě neúmyslného uveřejnění.“* Zde se jedná spíše o logickou souvislost, která

překladateli textu ušla. Předpokladem naplnění skutkové podstaty je sdělení vnitřní informace, jehož důsledkem musí emitent takovou informaci uveřejnit. Ovšem pro uveřejnění zcela nelogicky udává předpoklad úmyslného uveřejnění, nebo neprodleně v případě neúmyslného uveřejnění, nikoliv sdělení.

Pro ověření, zda unijní zákonodárce skutečně určil smysl v souladu s výše zmíněným překladem, lze využít anglického překladu, který zní „...on their behalf or for their account, discloses any inside information to any third party in the normal course of the exercise of an employment, profession or duties as referred to in Article 10(1), they must make complete and effective public disclosure of that information, simultaneously in the case of an intentional disclosure, and promptly in the case of a non-intentional disclosure.“ V německém překladu poté text pracuje se slovesem *offenlegen* a podstatným jménem *die Offenlegung*, které lze přeložit jako sloveso „oznámit“ či „sdělit“ a podstatné jméno „oznámení“, „sdělení“ či „prozrazení“. Proto se jako logický i jazykový překlad jeví slovo sdělení, před překladem uveřejnění, neboť ustanovení pracuje se stejným termínem.

Jak je tedy vidět výše, samotný český překlad Nařízení o zneužívání trhu není bezchybný. Ačkoliv se v některých případech může jednat o drobnosti, v jiných zase mohou zásadním způsobem zasáhnout do práv jednáícího. Je jisté, že nemůžu předpokládat, že se po tomto textu každý advokát či advokátní koncipient vrhne k okamžitému studiu cizojazyčných textů nařízení či směrnic, ale je dle mého názoru vhodné na existenci špatných překladů problémů upozornit osoby, které se mohou s danými ustanoveními v praxi setkat.

Mgr. Tomáš Rydval

[TOMÁŠ GOLÁŇ, daňová kancelář s.r.o.](#)

Jiráskova 1284

755 01 Vsetín

Tel.: +420 601 331 747

e-mail: rydval@golan.cz

---

[1] Autor zde dodává, že v evropském právu je nespočet případů, kdy v rámci jednotlivých překladů docházelo k odlišným interpretacím, srovnat lze například judikaturu pod názvem *Cilfit* (věc 283/81) či *Stauder* (věc 29/69)

[2] Zde bych rád uvedl, že primárním cizím jazykem autora je jazyk německý

[3] V ČR lze analogii nalézt v ust. § 164 a především § 165 zák. č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád

[4] Autor zde nevyužil pojmenování osoby jako odvolatele, neboť tuto premisu v textu popírá

[5] Definice vnitřních informací je upravena v článku 7 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. 04. 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES. In: EUR-lex [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 14. 09. 2017]. Dostupné na [www](http://www.), k dispozici >>> [zde](#).

[6] Článek 17 odst. 1 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. 04. 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES. In: EUR-lex [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 14. 09. 2017]. Dostupné na [www](http://www.), k

dispozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [AML - od zákona č. 253/2008 Sb. k AMLR: co konkrétně musí česká povinná osoba změnit do roku 2027](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 37.: Povinná forma jednání ve smlouvách](#)
- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [AML a diskriminace v realitní praxi: chyby, které mohou vyjít draho](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Nová pravidla ICC pro rozhodčí řízení: Přehled klíčových změn účinných od 1. června 2026](#)